

- V Aktu o pristopu niso določene določbe o modulaciji izvedenih neposrednih plačil in/ali znižanj dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil v Litvi.
 - Določba „ob upoštevanju kakršnih koli znižanj, uporabljenih v skladu s členom 7(1)“ v členu 10(1) Poglavja 2 Uredbe št. 73/2009 je v nasprotju z Aktom o pristopu, ker ta določba pospešuje domnevno izravnano ravni neposrednih plačil v starih in novih državah članicah.
 - Del člena 132(2) Uredbe št. 73/2009 „[...] od leta 2012, ob upoštevanju uporabe člena 7 v povezavi s členom 10“, ki določa domnevno izravnano ravni v letu 2012 neposrednih plačil v starih in novih državah članicah, je v nasprotju z Aktom o pristopu, ker določa posebno leto (2012), ko naj bi bila raven dodeljene pomoči izravnana.
 - V členu 132(2) Uredbe št. 73/2009 je bil spremenjen izraz „znesek“ v izraz „raven“, ki ne pomeni dejansko prejeto pomoč, temveč domnevni odstotek, s čimer je kršen Akt o pristopu.
 - Nezakonita je primerjava neposrednih plačil v starih in novih državah članicah s primerjavo pomoči, prejeto v starih državah članicah (100 % minus modulacija), s pomočjo, prejeto v novih državah članicah v skladu z odstotno stopnjo, določeno v Aktu o pristopu za uvedbo pomoči.
5. Peti tožbeni razlog: Kršitev določenih ciljev skupne kmetijske politike z izpodbijanimi pravnimi ukrepi
- Kmetijska pomoč v novih državah članicah je na podlagi Akta o pristopu izračunana v skladu z referenčnim donosom in osnovno površino. Leta 2012 sta se referenčni donos in osnovna površina v Litvi znatno spremenila, tako da sta uporabljena modulacija in znižanje dopolnilnih nacionalnih plačil sama po sebi v nasprotju s cilji skupne kmetijske politike, zlasti s ciljem povečanja produktivnosti v kmetijstvu.

Tožba, vložena 31. julija 2013 – Orange proti Komisiji

(Zadeva T-402/13)

(2013/C 313/53)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Orange (Pariz, Francija) (zastopnika: J.-P. Gunther in A. Giraud, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani sklep razglasi za ničen;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti sklepov Komisije z dne 25. in 27. junija 2013, naslovljenih na družbi France Télécom in Orange ter na vse družbe, ki so v njuni neposredni ali posredni lasti, s katerima je bilo tem družbam odrejeno, naj omogočijo pregled na podlagi člena 20(4) Uredbe Sveta št. 1/2003.⁽¹⁾ Ta sklepa sta bila sprejeta v okviru postopka na podlagi člena 102 PDEU in člena 54 Sporazuma EGP v zvezi s sektorjem opravljanja storitev internetne pove-zljivosti (zadeva AT.40090).

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načel nujnosti in sorazmernosti, saj je Komisija odredila pregled v zvezi z ravnanji, ki so bila zelo podobna tistim, na katera se je le devet mesecev prej nanašala odločba francoskega organa za varstvo konkurence, in to kljub temu, da francoski organ za varstvo konkurence nobenega ravnanja družbe Orange ni označil za protikonkurenčno. Tožeča stranka trdi, da Komisija pri pregledu ni iskala dodatnih dokazov glede na tiste, ki jih je že imela, kar pa bi v skladu s sodno prakso na tem področju morala storiti.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na arbitrarnost izpodbijanih sklepov, saj Komisija za sprejetje tako vsiljivega ukrepa, kot je pregled, ni imela dovolj resnih in utemeljenih indicev.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101 PDEU] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Tožba, vložena 29. julija 2013 – Gossio proti Svetu

(Zadeva T-406/13)

(2013/C 313/54)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Marcel Gossio (Casablanca, Maroko) (zastopnik: S. Zokou, odvetnik)